

Spis treści

Wstęp	9
Rozdział I. Kariera staroruskiego teonimu Perun	17
1. Terminologiczna adaptacja teonimu Perun	17
2. Lingwistyczna zagadka panteonu Włodzimierza Wielkiego	20
3. Pierwotna nazwa Peruna a irańska warstwa językowa	26
4. Jak Pieron stał się Perunem	27
5. Imiona Welesa, boskiego antagonisty Peruna	34
6. Od Pioruna do Peruna	44
7. O derywacji teonimu Perun	46
8. Perun w nazwach miejscowych	50
Rozdział II. Mitologiczna rodzina Peruna w ujęciu „filologicznej archeologii”	53
1. Jaryło (Jeron)	53
2. Życie bogów a lingwistyczny i teonomiczny aspekt słowiańskiego pomiaru czasu	63
3. Łada, żona Jaryły (Jerona)	65
4. Potomstwo Jaryły (Jerona)	75
5. Jeron, znany jako Jaryło-Jarowit-Jarun	79
Rozdział III. Etymologiczna i semantyczna zagadka teonimów Weles i Wołos	83
1. Waregowie między Perunem a Welesem	83
2. Frazeologiczne etykietowanie Słowian na Rusi Waregów	88
3. Wołos – „bóg bydła”	94
Rozdział IV. Weles i Wołos – nazwy tego samego bóstwa	99
1. Wołos a kult niedźwiedzia	99
2. Śląskie „palenie żuru” a kult Welesa	101

3. Mitologiczna struktura przestrzeni Perun-Weles (góra-dół)	107
4. Weles – bóg słońca oplakujący egzekucję Marzanny	111
Rozdział V. Terminologia starosłowiańskiej przestrzeni mitologicznej	123
1. Starosłowiańska terminologia botaniczna drzew. Co skrywa się pod nazwą „Świętybór”?	123
2. Toponimy „religijnej paleontologii” Peiskera. Czarnobóg i Białobóg	129
3. Mitologiczna przestrzeń góry Perun koło Splitu	138
Rozdział VI. Etymologia i preikonograficzny opis starosłowiańskich pogańskich bałwanów	145
1. Ukryty język symboli idololatrii	145
2. Trzygłów szczeciński. Triglav jako hipostaza Welesa	149
3. „Światowid ze Zbrucza”. Sportretowana wizja rywalizacji Peruna z Welesem	151
Rozdział VII. Geneza starosłowiańskiej terminologii bałwochwalczej	157
1. Czynniki lingwistyczne	157
2. Czynniki migracyjne	165
Rozdział VIII. Najstarsze słowiańskie terminy bałwochwalcze ...	177
1. O etymologii <i>modlitwy</i> i <i>żercy</i>	177
2. O dawnym znaczeniu <i>święta</i> i teonimie <i>*Světovit/*Světovid</i>	191
3. Językowo zachowane pogańskie rytuały krwawej ofiary i sławy	197
4. Czy do Pierona się modliło czy rzykało?	206
5. Starosłowiańska terminologia kapłańska. Nazwy wynikające z ceniienia osób posiadających wiedzę	208
6. Starosłowiańska krasomówczość i homiletyka	218
7. <i>Tryzna</i> i <i>strawa</i> . <i>Dziady</i>	223
Rozdział IX. Zamiast zakończenia: pogańskie Jeronie Pieronie! a chrześcijańskie Jezus Maria!	235
Bibliografia	239
Wykaz skrótów	265
Summary	267
Indeks osób	269